

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี

หลวงพ่อดำริญ ชูธรรมโม

กฎแห่งกรรม

สติปัญญา ๔ วัดอัมพวัน สิงห์บุรี ให้ดิฉันเกินกว่าตีค่าเป็นตัวเลขได้ อรรณ ตังโชคดี

ดิฉันได้อ่านหนังสือกฎแห่งกรรม - ธรรมปฏิบัติบางเล่ม ที่ได้รับความเอื้อเฟื้อจากคุณบุญส่ง อินทร์ตัน รวมไปถึง มาบอกให้ฝึกนั่งสมาธิ สวดมนต์ด้วยหนังสือคู่มือสวดมนต์ของวัดอัมพวัน สิงห์บุรี ให้ได้ทุกวันเช้าค่ำ แล้วทุกอย่างจะดีเอง

ต่อมาวันที่ ๓ - ๔ ตุลาคม ๒๕๓๕ อาจารย์นฤมล วงไฉ เป็นหัวหน้ากลุ่ม นำคณะครูอาจารย์ และผู้ศรัทธาไปกราบหลวงพ่อบุญส่งพระราชาสุทธธญาณมณเฑียร ที่สิงห์บุรี ดิฉันก็ได้โอกาสติดตามไปด้วยในกลุ่มนี้ และได้รับความเมตตาจากหลวงพ่อบุญส่งให้เข้าพบทั้งคณะ ให้ศีลให้พร แผ่เมตตาด้วยความกรุณาปราณี ทำให้คณะครูอาจารย์ทั้งหมดที่ไป รวมทั้งดิฉันเองในวันนั้นรู้สึกว้า หลวงพ่อบุญส่งให้การต้อนรับเหมือนญาติรู้จักกันมาหลายปี ทั้ง ๆ ที่เพิ่งไปกราบหลวงพ่อบุญส่งท่านเจ้าคุณฯ เป็นครั้งแรกในวันดังกล่าว แม้จะเป็นช่วงระยะเวลาสั้น ๆ เพราะหลวงพ่อบุญส่งมีเวลาน้อย ดิฉันก็ **งานปลูกคนให้ดี สอนคนให้เป็นงาน** แทบไม่มีเวลาเว้นว่างเลยจริง ๆ

ดิฉันนึกใจแน่ว่า ขอกลับมาวัดอัมพวันอีกครั้ง ปฏิบัติธรรมแก้กรรม ๗ วัน ให้จงได้ พอถึงวันจะไปวัดอัมพวันเช้าจริง ๆ วันที่ ๗ พ.ย. ๓๕ เกิดเหตุขัดข้องหนักหน่วงขึ้นอีก เงินขาดมือ ไม่มีเงินพอจะไป ดิฉันไม่ละความพยายาม **สวดมนต์อธิษฐานรำลึกถึงหลวงพ่อบุญส่ง พระราชาสุทธธญาณมณเฑียร ขอให้ลูกได้ไปปฏิบัติธรรม** ด้วยเถิด แล้วอยู่ ๆ ชั่วโมงเดียวก่อนไป มีลูกตามมาดอหนนให้ทำผมนสารพัดอย่างได้เงินพอเหมาะพอดี สำหรับค่าใช้จ่ายจะเดินทางไปกับขบวนรถของคณะครูอาจารย์จากโรงเรียนขามแก่นนคร และโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย

แล้วก็เช้าตำรา มารไม่แก่ บารมีไม่กล้า เกิดเหตุเข้ากับดิฉันจนได้ อยู่ได้ ๓ วันเท่านั้น ได้รับเมตตาจากคุณบุญส่ง - คุณพรศรี อินทร์ตัน แจ่มผ่านไปทางหลวงพ่อบุญส่ง วัดอัมพวัน ว่า ด.ญ.วราสนา ตังโชคดี บุตรของดิฉัน ที่ฝากกายอยู่ที่มุกดาหารป่วยหนักเข้าโรงพยาบาลมุกดาหาร ดิฉันรีบกลับมุกดาหาร โดยหลวงพ่อบุญส่ง และหัวหน้าแม่ชีวัดอัมพวัน ฝากรถที่จะเข้ากรุงเทพฯ ให้มาตอรถที่บางปะอิน

พอถึงมุกดาหารพบบุตรสาวอยู่ในอาการโคม่า อาการขั้นสุดท้าย ดิฉันหมดที่พึ่ง นึกอะไรไม่ออก มืดไปหมด ดิฉันมาโทรศัพท์ทางไกล ร้องไห้โฮโฮพูดกับคุณบุญส่ง อินทร์ตัน

คุณบุญส่งแนะนำให้รำลึกถึงหลวงพ่อบุญส่ง วัดอัมพวัน และในเวลาถัดมาเพียง ๑๕ นาทีเท่านั้น หลวงพ่อบุญส่งพระราชาสุทธธญาณมณเฑียรก็รู้อาการป่วยบุตรของดิฉัน **ท่านได้เมตตาด้วยกระแสบุญญาบารมีแรงกล้าส่งพุ่งไปถึง ด.ญ.วราสนา บุตรสาวของดิฉันที่มุกดาหาร**

ดิฉันใจสั่นขวัญระทิกอยู่ที่มุกดาหาร รำลึกถึงหลวงพ่อบุญส่ง วัดอัมพวัน ตลอดเวลา ผลปรากฏว่า ลูกสาวของดิฉันซึ่งอาการขั้นสุดท้าย ตายไปแล้วนั้น พลันได้รับความช่วยเหลือจากแพทย์ รพ.มุกดาหารสุดฝีมือ สดความสามาถอีกครั้ง หายใจเลือก รอดตาย ผื่นขึ้นมาได้ค่ะ ลูกสาวของดิฉันอายุ ๑๐ ขวบ กับ ๑ เดือน **รอดตายขึ้นมาอย่างปาฏิหาริย์**

ดิฉันและสามีนำลูกสาวออกจากโรงพยาบาลมุกดาหารมารักษาต่อที่โรงพยาบาลศูนย์แพทย์ขอนแก่นเรียบร้อยแล้ว ก็กลับบ้าน ตั้งใจจะอาบน้ำล้างเปลี่ยนเสื้อผ้าแล้วจะไปเฝ้าลูกสาวต่อไป เพราะเหน็ดเหนื่อยมาหลายวันแทบจะเดินไม่ไหว พอเปิดประตูเข้าบ้าน **ฉันพลันดิ้นกับลูกทั้งตัว น้ำตาแห่งความปลื้มปิติไหลเอ่อล้นออกมา กลิ่นหอมดอกไม้ในนาฬิกาข้อมือ กลิ่นธูปควันเทียนคั่งจุ่มหอมชื่น ด้วยกระแสลมที่โบกโชยเข้ามาทางด้านหลังบ้าน** ดิฉันพนมมือไหว้รำพึงว่า **ขอบคุณคุณแม่กาหลง ลูกทราบแล้วว่า คุณแม่กาหลงติดตามมาดูแลช่วยหลวงพ่อบุญส่ง วัดอัมพวันตลอดเวลา** ดิฉันทราบแล้วค่ะ

ดิฉันได้เล่าเรื่องบางส่วนของดิฉันที่ได้สัมผัสกับสติปัญญา ๔ ทางสายเอกของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ดิฉันเข้าไปรับการฝึกฝนมา แม้เพียงชั่วช่วงกระตักหู ก็ให้คุณค่าต่อชีวิตชนิดที่ไม่อาจจะตีค่าเป็นตัวเลขได้ มันหาค่าบมิได้นั่นเองค่ะ

ท่านที่ประสบชะตากรรมเลวร้าย มีดบาดทศแปดทาง อย่าคิดสั้น นะคะ ขอแนะนำว่า ให้ทดลอง ถ้ายังไม่เชื่อก็ไม่เป็นไร ไปลองฝึกปฏิบัติธรรม แก้กรรมด้วยหลักสติปัญญา ๔ ยืน นั่ง เดิน นอน ด้วยมีสติ กำหนดรู้ได้ไล่ทัน แยกแยะให้ออก อันไหนเป็นอดีต อันไหนเป็นปัจจุบัน ทำงานบ้านอยู่ก็ฝึกสติปัญญา ๔ ได้ ทำราชการอยู่ ทำอาชีพใด ๆ อยู่ก็ฝึกสติปัญญา ๔ ได้ ทำได้ทุกอิริยาบถ เพราะทางสายนี้เป็นทางสายเอกแท้จริง ทางนี้เดินมาเกิดไม่หลงทางแน่นอน ตรีทราโมณ์ ตั้งใจมั่นแน่วแน่ **มาปฏิบัติกรรมฐานแก้กรรมกันที่วัดอัมพวัน สิงห์บุรี** วัดนี้ไม่เรียกไรบอกบุญ มีแต่ให้และให้และให้ **มาเกิด ที่นั่นเป็นสันติสุข**

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี

หลวงพ่ोजรัญ ชูธรรมโม

กฎแห่งกรรม

อรรณ ตังโชติ (สุพร)
๑๘๒/๒๐ ถ.ศรีจันทร์ อ.เมือง
จ.ขอนแก่น ๔๐๐๐๐

.....